

УПРАВЛІНСЬКИЙ АУТСОРСИНГ: ПЕРЕВАГИ ТА РИЗИКИ***Потриваєва Н.В.,****д.е.н., професор, професор кафедри обліку і оподаткування***Миколаївський національний аграрний університет*****Лугова О.І.,****к.е.н., доцент, доцент кафедри обліку і оподаткування***Миколаївський національний аграрний університет,*****Палєєв А.А.,****аспірант***Миколаївський національний аграрний університет**

В сучасному динамічному бізнес-середовищі аутсорсинг управлінських функцій набуває значної актуальності, адже компанії перебувають у стані постійного пошуку шляхів підвищення ефективності й зниження витрат, залишаючись конкурентоспроможними та інноваційними. Аутсорсинг дозволяє суб'єктам підприємництва делегувати певні управлінські функції зовнішнім виконавцям, зосереджуючись на виконанні своїх ключових компетенцій. Це призводить до оптимізації витрат завдяки значному скороченню витрат на найм, навчання та утримання персоналу, а також на інфраструктуру. Крім того, аутсорсинг відкриває доступ до передових знань та технологій, які можуть бути занадто дорогими або складними для внутрішнього розвитку. Аутсорсингові послуги, зокрема в облікових та фінансових процесах, обумовлені адаптацією компаній до швидко змінюваних фінансових регуляцій, викликів глобалізації та потребою інтегрувати передові технології для ефективного управління фінансово-господарською діяльністю.

У сучасному глобалізованому бізнес-середовищі, аутсорсинг управлінських функцій визнається корпоративними експертами як стратегічний інструмент. До того ж компанія, що спеціалізується на наданні аутсорсингових бухгалтерських послуг, зазвичай перевершує можливості постійного співробітника або позаштатного бухгалтера, який виконує роботу періодично. Світова практика та дослідження в цій галузі вказують на ключові переваги аутсорсингу, до яких зокрема можна віднести: значне скорочення витрат на персонал, включаючи заробітну плату та організацію робочого місця; можливість диверсифікації за рахунок залучення світових експертів; зосередження на основних завданнях компанії без потреби в додатковій спеціалізації; формування ефективних основних або допоміжних команд; доступ до зовнішньої експертизи, яка допомагає ефективніше керувати бізнесом, особливо в кризові періоди. Інакше кажучи, управлінський аутсорсинг сприяє економії фінансових ресурсів через оптимізацію витрат та дозволяє розширити діапазон корпоративних операцій за рахунок залучення міжнародних фахівців, спонукаючи до диверсифікації діяльності. Це, у свою чергу, забезпечує доступ до знань та навичок глобального характеру. Про переваги аутсорсингу в управлінні доводить також можливість підприємств зосередитися на виконанні своїх стратегічних завдань, не відволікаючись на

вирішення додаткових вузькопрофільних організаційних питань. До того ж ІТ послуги у сфері управління сприятимуть формуванню ефективних команд персоналу для виконання основних та допоміжних операцій, підвищуючи одночасно загальну продуктивність компанії. Нарешті, важливим аспектом аутсорсингу є забезпечення доступу до зовнішньої експертизи у різних сферах, від маркетингу до технічних та керівних позицій, особливо у складних умовах кризового періоду.

Застосування аутсорсингу для обслуговування управлінських функцій, крім переваг, має й певні ризики, на які важливо зважати компаніям, що вдаються до цього підходу. По-перше, є проблеми з конфіденційністю даних, оскільки передача фінансової інформації зовнішнім організаціям може створити ризики для безпеки та конфіденційності важливої бізнес-інформації. По-друге, існує залежність від постачальника послуг, що може стати проблемою у разі невиконання ним своїх зобов'язань або його банкрутства. Втретє, існує ризик втрати контролю над важливими обліковими та фінансовими процесами, що може відбутися за умови недостатнього управління й моніторингу з боку компанії. По-четверте, існують потенційні проблеми щодо якості послуг у разі недостатнього розуміння аутсорсинговим партнером специфіки бізнесу компанії-клієнта. Нарешті, існують комунікаційні виклики, які включають непорозуміння та проблеми в комунікації між компанією та аутсорсинговим партнером, особливо у випадках, коли є мовні та культурні розбіжності. Усі ці ризики вимагають ретельного планування та стратегічного управління з боку компанії, яка вирішує вдатися до аутсорсингу облікових та фінансових функцій [1, с. 21].

В умовах економічної нестабільності потенційне зниження якості продукції та можлива вразливість перед зовнішніми постачальниками вимагає від компаній уважного та обережного підходу при виборі аутсорсингових партнерів, зважаючи на їхню репутацію, досвід та спроможність відповідати специфічним потребам бізнесу. Ці фактори вказують на суттєву роль аутсорсингу в ефективному управлінні діяльністю компанії, а також підтримці їхньої гнучкості та адаптивності до мінливих ринкових умов [2, с. 21].

Отже, аутсорсинг дозволяє компаніям не тільки оптимізувати витрати, але й зосередитися на своїй основній діяльності, делегуючи завдання спеціалізованого характеру зовнішнім професійним компаніям у сфері інформаційних технологій. Компанії, що пропонують широкий спектр послуг, зокрема бухгалтерський аутсорсинг, здебільшого перевершують можливості внутрішніх співробітників за рахунок використання провідного вітчизняного досвіду та найкращих світових практик. Однак, важливо враховувати і ризики, пов'язані з аутсорсингом, такі як проблеми з конфіденційністю даних, залежність від постачальників послуг, потенційні проблеми з якістю послуг та виклики в комунікації.

Успішне застосування аутсорсингу в облікових та фінансових процесах вимагає ретельного планування та управління задля максимізації переваг та мінімізації ризиків.

Список використаних джерел:

1. Палєєв А. А., Потриваєва Н. В. Аутсорсинг в умовах аграрного підприємства: проблеми та перспективи. *Продовольча безпека України в умовах війни і післявоєнного відновлення: глобальні та національні виміри*. Міжнародний форум : доповіді учасників міжнародної науково-практичної конференції, 01 червня 2023 р., м. Миколаїв / Міністерство освіти і науки України ; Миколаївський національний аграрний університет. Миколаїв : МНАУ, 2023. С. 303–305. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspsui/bitstream/123456789/14733/1/prod bezp-22-05-23-303-305.pdf> (дата звернення 14.11.2023 р.)
2. Potryvaieva, N., Palieiev, A. Accounting outsourcing as a modern effective tool of enterprise management. *Ukrainian Black Sea Region Agrarian Science*, 2023. № 27(3). р. 18–30. URL: <https://doi.org/10.56407/bs.agrarian/3.2023.18> (дата звернення: 14.11.2023 р.)

ОСОБЛИВОСТІ ТА ФОРМИ РЕАЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ ПІДПРИЄМСТВА

Пристемський О.С.,
д.е.н., професор, професор кафедри підприємництва, обліку та фінансів,
Херсонський державний аграрно-економічний університет

Оснoву інвестиційної діяльності підприємства складає реальне інвестування. На більшості підприємств це інвестування є єдиним напрямком інвестиційної діяльності в сучасних умовах, що визначає високу роль управління реальними інвестиціями в системі інвестиційної діяльності підприємства.

Здійснення реальних інвестицій характеризується рядом особливостей, основними з яких є: - реальне інвестування є головною формою реалізації стратегії економічного розвитку підприємства; - реальне інвестування знаходиться в тісному зв'язку з операційною діяльністю підприємства; - реальні інвестиції забезпечують більш високий рівень рентабельності порівняно з фінансовими інвестиціями; - реалізовані реальні інвестиції забезпечують підприємству стійкий чистий грошовий потік; - реальним інвестиціям властивий високий рівень ризику морального старіння; - реальні інвестиції мають високий ступінь антиінфляційного захисту; - реальні інвестиції є найменш ліквідними. Це пов'язано з вузькоцільовою спрямованістю більшості форм цих інвестицій [1].

Реальне інвестування являє собою вкладення фінансових ресурсів у матеріальні активи підприємства, оновлення, відтворення та розширення основних засобів, а також в нематеріальні активи з метою забезпечення ефективного формування операційних активів. Основними формами реального інвестування є:

1. Придбання цілісних майнових комплексів;
2. Зведення нового об'єкта з завершеним технологічним циклом згідно із затвердженими проектами;
3. Повна заміна технології виробничого процесу з метою впуску нової продукції;
4. Реконструкція, тобто здійснення за єдиним проектом повне або часткове